

Απελευθέρωση στους 15 της ΒΙΑΛ!

Την Τρίτη, 22 Ιουνίου, θα πραγματοποιηθεί η δίκη εναντίον των ΒΙΑΛ 15, στο δικαστήριο της Μυτιλήνης στη Λέσβο. 15 άνθρωποι από διαφορετικές χώρες κατηγορήθηκαν για ταραχές και πυρκαγιές στο χοτ σποτ της ΒΙΑΛ στη Χίο, τη νύχτα από τις 18 στις 19 Απριλίου 2020. Ως αποτέλεσμα των συλλήψεων, ακολούθησαν διαμαρτυρίες από τους μετανάστ(ρι)ες ενάντια στις απάνθρωπες συνθήκες του καμπ της ΒΙΑΛ, μετά από τον θάνατο μιας γυναίκας που έχασε την ζωή της σε ένα κοντέινερ απομόνωσης.

Οι 15 κατηγορούμενοι κατηγορούνται για εμπρησμό με κίνδυνο την ανθρώπινη ζωή, καταστροφή ιδιωτικής περιουσίας, προκαλώντας τραυματισμούς σε ανθρώπους και για συμμετοχή σε εγκληματική συμμορία. Όπως έχουμε δει σε πολλές αντίστοιχες περιπτώσεις, όπως και στο πρόσφατο δικαστήριο εναντίον των 6 της Μόριας, συνελήφθησαν χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί καμία έρευνα.

Μόνο δύο άτομα συνελήφθησαν την ίδια μέρα, απλά με βάση το γεγονός ότι κουβαλούσαν αναπτήρες ή μαχαίρια – που είναι κοινά αντικείμενα σε ένα καμπ που απαιτούνται για το μαγείρεμα και το κάπνισμα. Τα υπόλοιπα 13 άτομα συνελήφθησαν μεταξύ δύο και είκοσι ημερών μετά την πυρκαγιά. Τα μόνα στοιχεία εναντίον των περισσότερων είναι ότι ένα αστυνομικός ισχυρίστηκε ότι τους αναγνώρισε στην βάση δεδομένων της αστυνομίας στον υπολογιστή του με βάση την εμφάνιση τους όπως είναι το ύψος τους και το χρώμα των μαλλιών τους. Ωστόσο οι διαμαρτυρίες συνέβησαν τη νύχτα. Η αστυνομία επιτέθηκε έντονα στους διαδηλωτές με δακρυγόνα, και ο κόσμος είχε τα πρόσωπα τους καλυμμένα – με μάσκες λόγω της πανδημίας covid – 19 και με μαντήλια λόγω της ρίψης των δακρυγόνων, των κρότων λάμπης και τον βαρύ καπνό που προερχόταν από τη φωτιά.

Ο θάνατος μιας 47χρονης γυναίκας από το Ιράκ, ήταν ο λόγος που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις στο καμπ της ΒΙΑΛ. Σύμφωνα με πληροφορίες, πέθανε είτε από καρδιακή προσβολή είτε από απόφραξη. Βρισκόταν στο νοσοκομείο, δύο ημέρες πριν με βραδυκαρδία και αρρυθμίες. Την έλεγξαν για covid – 19 και της έδωσαν φάρμακα. Μόλις επέστρεψε πίσω στη ΒΙΑΛ, ήταν κλειδωμένη σε ένα από τα καινούρια κοντέινερ έξω από το καμπ, που χρησιμοποιούνταν ως χώροι απομόνωσης, και κατέληξε να παθαίνει κρίση πανικού. Ο σύζυγος της την βρήκε νεκρή στο κοντέινερ. Εκείνη την περίοδο, περίπου 7000 άτομα διέμεναν στο καμπ της ΒΙΑΛ, που έχει σχεδιαστεί μόνο για 1000 άτομα.

Οι περισσότεροι από τους διαμένοντες μένουν σε μία άτυπη περιοχή γύρω από το καμπ σε καλύβες με άθλιες συνθήκες υγιεινής. Τα 15 άτομα συνελήφθησαν κατά το πρώτο κύμα της πανδημίας του COVID – 19, μία εποχή που επικρατούσε τεράστια ανασφάλεια για το πως η πανδημία θα επηρεάσει τους διαμένοντας στο καμπ.

Οι ελληνικές και ευρωπαϊκές αρχές που διαχειρίζονται τα καμπ, αντέδρασαν κυρίως προσπαθώντας να βάλουν σε καραντίνα τους διαμένοντες επιβάλλοντας αυστηρές απαγορεύσεις και πρόστιμα. Ενώ οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να φύγουν από το καμπ, κανένα μέτρο προστασίας δεν λήφθηκε μέσα στα καμπ, κάνοντας τους ανθρώπους να αισθάνονται ακόμη πιο απομονωμένοι. Μετά τον θάνατο της Ιρακινής, ο φόβος αυτός μετατράπηκε σε διαμαρτυρία.

Κανείς δεν έχει θεωρηθεί υπεύθυνος για τον θάνατο της γυναίκας στο καμπ της ΒΙΑΛ και όλους τους υπόλοιπους θανάτους που δεν γνωρίζουμε μέσα στα καμπς όπως και για τα βάσανα που έχουν υποστεί αυτοί οι άνθρωποι εκεί μέσα.

Αντ' αυτού 15 άτομα επιλέχθηκαν σε μία τελείως τυχαία βάση, για να τιμωρηθούν για την καταστροφή των εγκαταστάσεων του καμπ. Έχουν ήδη τιμωρηθεί χωρίς καμία δικαστική διαδικασία, έχοντας κριθεί ήδη προφυλακιστέοι εδώ και ένα χρόνο και δύο μήνες. Το δικαστήριο έχει αναβληθεί δύο φορές λόγω της πανδημίας, είναι η τρίτη φορά που μεταφέρονται με χειροπέδες στο αστυνομικό τμήμα Μυτιλήνης.

Αν και δεν υπάρχει κανένα αξιόπιστο στοιχείο, φοβόμαστε ότι θα καταδικαστούν ως ο αποδιοπομπαίος τράγος για τις ευρωπαϊκές και ελληνικές πολιτικές μετανάστευσης, δημιουργώντας αφόρητες συνθήκες ζωής στα καμπς στα ελληνικά νησιά. Είδαμε πως καταδικάστηκαν οι 6 κατηγορούμενοι για την Μόρια, σε 5 και 10 χρόνια φυλάκισης αντίστοιχα, ενώ η διαδικασία ήταν γεμάτη κενά και ο μόνος μάρτυρας κατηγορίας δεν εμφανίστηκε καν στο δικαστήριο. Έχουμε κουραστεί να βλέπουμε αυτή την παράλογη καταστροφή των ανθρώπινων ζωών.

Η ποινικοποίηση των διαμαρτυριών των μεταναστ(ρι)ών δεν μπορούν να συνεχίσουν. Απελευθέρωση στους 15 της ΒΙΑΛ.